Καννιβαλισμός (Απόστολος Παπαδημητρίου)

Categories : ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ

Date : 28 Νοεμβρίου, 2022

Κατά τις πρόσφατες δεκαετίες γινόμαστε μάρτυρες αήθους προβολής εκ μέρους των τηλεοπτικών σταθμών όλων των αθλιοτήτων της κοινωνίας μας. Τα δελτία ειδήσεων έχουν μετατραπεί σε δελτία προβολής εγκληματικών πράξεων. Οι τηλεθεατές έχοντες εθιστεί στη θέαση ακόμη και προγραμμάτων σαβούρας, κατά γενική ομολογία, βρίσκουν στη συνέχεια αντικείμενο συζήτησης στις παρέες τους, όπως οι τηλεοπτικοί σταθμοί προηγουμένως αντικείμενο προβολής, που θα κρατήσει τον λαό μακριά από τα ογκούμενα προβλήματά του. Στη γειτονική μας Τουρκία το σύστημα εξουσίας ασχολείται σε καθημερινή βάση με τη χώρα μας, η οποία δεν αποδέχεται τη «δίκαιη» μοιρασιά του Αιγαίου! Στη χώρα μας το σύστημα εξουσίας, στην υπηρεσία του οποίου βρίσκονται οι τηλεοπτικοί σταθμοί των εγχωρίων πλουτοκρατών, ανακουφίζεται σημαντικά με την καθήλωση του λαού στο άθλιο επίπεδο εκπομπών και ειδήσεων.

Κάποιοι δημοσιογράφοι, άκρως εξειδικευμένοι στην προβολή κάθε αθλιότητας, αναλαμβάνουν ρόλο εισαγγελέως και ως αδιάβλητοι οι ίδιοι επιτίθενται λάβροι κατά φερομένων ως δραστών αξιοποίνων πράξεων παρουσιάζοντας λεπτομέρειες ανατριχιαστικές επιδιώκοντας πρωτίστως την αποκλειστικότητα (δοξάστε με) και την αύξηση της τηλεθέασης! Είναι σύνηθες να προχωρούν σε καταδικαστική απόφαση, ενώ η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της προανάκρισης. Αγνοούν την πολύ γνωστή ρήση των νομικών «ο εγκαλούμενος είναι αθώος μέχρι την απόδειξη του αντιθέτου».

Στα δελτία ειδήσεων, ακόμη και των κρατικών σταθμών, έχει θρονιαστεί πλέον το έγκλημα της ημέρας. Τον τελευταίο καιρό κυρίαρχη θέση κατέχουν οι συζυγοκτονίες με θύμα βέβαια αποκλειστικά γυναίκες. Είναι φαινόμενο το οποίο έχει ενταθεί σ’ όλη την έκταση της ηπείρου μας. Και πολύ υποκριτικά καλούνται κατά καιρούς οι γυναίκες, θύματα καθημερινής βίας συζύγου ή συντρόφου, να απευθυνθούν στους «σωτήρες» τους, οι οποίοι καυχώνται για τη λειτουργία δομών βραχύβιας φιλοξενίας. Χορηγοί επικοινωνίας (δεν πιστεύω να ζητούν αμοιβή) οι τηλεοπτικοί σταθμοί, οι σε καθημερινή βάση προαγωγοί στο έγκλημα! Τι θα γίνουν, μεταγενέστερα, τα θύματα της κακοποίησης, ιδιαίτερα αν η υφιστάμενη τη συνεχή βία γυναίκα έχει ανήλικα τέκνα, είναι εκτός του κύκλου ενδιαφερόντων ενός κράτους, το οποίο κατεδαφίζει με εκπληκτικά έντονο ρυθμό την φροντίδα για τα αδύναμα μέλη της κοινωνίας.

Επί μήνες τώρα τηλεοπτικοί σταθμοί αναλύουν σε βάθος την περίπτωση παιδοκτόνου μητέρας. Εξαιρετικά σπάνιο βέβαια το φαινόμενο, με το οποίο επαναλαμβάνεται η πράξη της μυθικής Μήδειας. Αναλογίστηκαν άραγε εκείνοι, που θυσιάζουν τη φερόμενη ως δράστρια στον βωμό της τηλεθέασης, αν πρόκειται για διαταραγμένη προσωπικότητα ή αν κινήθηκε από φοβερό πάθος εκδίκησης; Το δεύτερο είναι που πρέπει να μας απασχολεί σε κάθε εγκληματική ενέργεια. Ως πού δηλαδή μπορεί να μας οδηγήσει το πάθος, που μας κυρίευσε. Αλλά αυτό είναι το μόνο που δεν αναλύεται. Τι θα κάνουμε χωρίς υποταγή στα πάθη μας; Δεν θα υπάρχουν «ενδιαφέροντα» συμβάντα, να προβάλουμε! Όταν η Δικαιοσύνη αποφανθεί, η «ηρωίδα» πιθανόν να διαβιώσει κατά το υπόλοιπο του βίου της σε κάποιο κελί και τα αρπακτικά θα αναζητήσουν νέο θύμα.

Στον καιρό μας πληθαίνουν και τα σκάνδαλα βιασμών και παιδεραστίας. Και ενώ οι κύριοι εκμαυλιστές του κοινωνικού σώματος, μέχρι πρότινος (η νέα γενιά προτιμά το διαδίκτυο) ήταν οι τηλεοπτικοί σταθμοί με τα άθλια προγράμματα, οι δημοσιογράφοι τους ενδύονται τον μανδύα του βικτωριανού πουριτανισμού, προκειμένου να καταδικάσουν νέο σκάνδαλο. Σε μια κοινωνία, στην οποία όλα πλέον επιτρέπονται, καθώς έχουν καταρρεύσει και οι τελευταίοι ηθικοί φραγμοί, στοχοποιείται εκείνος, που διαφέρει από το πλήθος των άλλων παραβατών κατά το ότι δεν κατάφερε να αποκρύψει τις πράξεις του. Βέβαια υπάρχουν και κάποιοι «ισχυροί», που καταφέρνουν να «δικαιωθούν»!

Άφθονη τροφή στους σταθμούς έδωσε πρόσφατα η καταγγελία υπευθύνων δομής φιλοξενίας παιδιών, στην οποία προΐσταται ιερέας. Δεν σπεύδω να τοποθετηθώ επί του θέματος, καθώς ακόμη διενεργούνται ανακρίσεις. Είναι όμως πασιφανές ότι κατέστη θέμα ευρύτατης δημοσιότητας, επειδή στο «σκάνδαλο» εμπλέκεται ιερέας. Το αντιχριστιανικό πνεύμα κυριαρχεί στα μέσα ενημέρωσης και η εμπλοκή κληρικών σε σκάνδαλα είναι εξαιρετική τροφή για τα όρνεα! Ουδείς σχολίασε, ούτε η αντιπολίτευση, το ότι στο διοικητικό συμβούλιο της δομής τοποθετήθηκε από την κυβέρνηση πρόσωπο του κύκλου του πρωθυπουργού, για το οποίο και το περιβάλλον του έχουν αναρτηθεί διάφορα όχι εγκωμιαστικά στο διαδίκτυο. Αληθή ή ψευδή; Είναι θέμα των αρμοδίων να ελέγξουν. Αξιοσημείωτη πάντως είναι η στροφή του ενδιαφέροντος από την κακοποίηση των παιδιών με ποικίλους τρόπους στη διαχείριση των οικονομικών! Μήπως βρισκόμαστε στην αρχή εφαρμογής σχεδίου επιχείρησης κατά δομών κοινωνικής πρόνοιας εν γένει; Γιατί αυτές, ενώ δέχονταν επιχορηγήσεις δεν ελέγχονταν, όπως συμβαίνει με κάθε φιλανθρωπικό σύλλογο μικρής ακτίνας δράσης; Πάντως η οικονομική εξάρτηση δομών πρόνοιας, μονών και εκκλησιαστικών ιδρυμάτων από το Κράτος ή άλλους χρηματοδοτικούς φορείς (Ε.Ε.), που, ενδεχομένως ζητούν ανταλλάγματα, έχει και τις κακές συνέπειες. Βέβαιο είναι ότι, ανεξάρτητα από την έκβαση της συγκεκριμένης υπόθεσης, θα μειωθούν σημαντικά οι δωρεές προς δομές και ιδρύματα, καθώς έχει ενταθεί στο έπακρο η επιφυλακτικότητα ανθρώπων, που ακόμη έχουν τη δυνατότητα να προσφέρουν για

τον πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

Ότι η κοινωνία μας νοσεί, γίνεται πλήρως αποδεκτό από όσους διαθέτουν ακόμη στοιχειώδη φρόνηση. Περί του αντιθέτου μας διαβεβαιώνουν οι δημαγωγοί και όσοι επωφελούνται από την κατάντια μας, έμποροι ναρκωτικών, προαγωγοί και εν γένει άνθρωποι του υποκόσμου. Το ερώτημα που αποφεύγουμε να θέσουμε είναι: Τι φταίει για την κατάντια μας; Είναι λιγότερο οδυνηρό από το ερώτημα: Ποιος φταίει; Το ερώτημα αυτό μας θέτει ενώπιον των προσωπικών μας ευθυνών, τις οποίες επιδιώκουμε με κάθε τρόπο να απεμπολήσουμε! Η γραφική ρήση «πολλά πταίομεν άπαντες» είναι αρκούντως ενοχλητική. Η επίρριψη της ευθύνης στην «απρόσωπη» κοινωνία ή στους άλλους είναι αρκούντως ανακουφιστική, καθώς οδηγεί στην αυτοδικαίωσή μας.

Δεν υπάρχουν καλά νέα να προβληθούν; Ασφαλώς και υπάρχουν. Προέρχονται από τον κόσμο του καθημερινού μόχθου, που διατηρεί συγκινητική εντιμότητα. Από τον κόσμο της σπουδάζουσας νεολαίας, εκπρόσωποι της οποίας διακρίνονται σε διεθνείς διαγωνισμούς. Από τους επιστήμονές μας που διαπρέπουν στο εσωτερικό και, κυρίως, στο εξωτερικό. Αλλά το τηλεθεάμον κοινό πρέπει να καθηλώνεται καθημερινά βλέποντας και ακούγοντας για εγκλήματα, βιασμούς και ληστείες. Έτσι στο τέλος θα πεισθεί ότι αυτά δεν είναι εκδηλώσεις παθογένειας της κοινωνίας μας, αλλά φυσιολογικές υπό τις διαμορφωθείσες συνθήκες.

«ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ»